

Sag anlagt den 26. april 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-290/18)**

(2018/C 249/20)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved P. Costa de Oliveira og C. Hermes, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Den Portugisiske Republik**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾ om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke hurtigst muligt og inden for højst seks år har udpeget syv lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF ⁽²⁾ af 7. december 2004, og heller ikke 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF ⁽³⁾ af 19. juli 2006, som særlige bevaringsområder.
- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på de syv lokaliteter i det atlantiske biogeografiske område, således som anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004, og på de 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skulle Den Portugisiske Republik inden for højst seks år regnet fra datoen for vedtagelsen af de nævnte beslutninger have udpeget syv lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område, der blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004, og 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006. Den nævnte frist udløb henholdsvis den 7. december 2010 og den 19. juli 2012. Den Portugisiske Republik har imidlertid endnu ikke udpeget lokaliteterne af fællesskabsbetydning som særlige bevaringsområder.

Artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43 pålægger medlemsstaterne for så vidt angår de særlige bevaringsområder at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på lokaliteterne.

Det er Kommissionens opfattelse, at de af Den Portugisiske Republik iværksatte foranstaltninger — dvs. både Plano Setorial da Rede Natura 2000 og andre foranstaltninger, som de portugisiske myndigheder har henvist til — ikke opfylder de særlige økologiske behov for naturtyperne i bilag I og arterne i bilag II til direktivet, og at de derfor ikke kan anses for at være »nødvendige bevaringsforanstaltninger« som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7.12.2004 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT 2004, L 387, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19.7.2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EUT 2006, L 259, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court (Irland) den 9. maj 2018 — Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems

(Sag C-311/18)

(2018/C 249/21)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Data Protection Commissioner

Sagsøgte: Facebook Ireland Limited og Maximillian Schrems

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU ⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 ⁽²⁾ (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelandets håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF ⁽³⁾ (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed?
- 2) 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da:
 - a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller
 - b) en eller flere medlemsstaters nationale ret?
- 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget?